

تسهیح نسخهٔ ختی!

* عmad الدین شیخ الحکمای

گزیده‌ای از منشآت میرزا محمد مهدی خان استرآبادی، منشی
المالک نادرشاه افشار، به کوشش نصرالله بیات، تهران، وزارت
امور خارجه، ۱۳۸۳. ۲۱۶ صفحه.

چکیده

میرزا محمد مهدی استرآبادی، از تاریخنگاران و منشیان مشهور دورهٔ نادری و
مؤلف آثاری چون درّه نادره و تاریخ جهانگشای نادری است. مجموعهٔ منشآت او با
عنایین انشاء الدُّرر و مخزن الانتشاء به صورت سنگی به چاپ رسیده است.
در تحریر تازه‌ای که از گزیدهٔ منشآت او صورت گرفته، نواقص و اشکالاتی
قابل مشاهده است که عبارتند از:

عدم استفاده از نسخه‌های چاپ سنگی و نسخ خطی معتبر و کهن منشآت
استرآبادی، عدم ارجاع به منابع معتبر برای نگارش شرح حال استرآبادی و ارائهٔ
اطلاعات ناقص و غیر مستدل دربارهٔ او، عدم اعمال نشانه‌های ویراستاری و
پاراگراف بندی در متن کتاب، در پی هم آوردن اشعار مختلف وزن و القافیه بدون
علامت فاصل، نبود نمایه‌های متعدد (فهرستهای چندگانه و ازگان، اصطلاحات و
ترکیبات، اشعار، آیات، احادیث، جملات عربی، کتب و...)، وجود اغلاط محتوایی
و چاپی فراوان و...

کلید واژه: میرزا محمد مهدی استرآبادی، گزیدهٔ منشآت میرزا محمد مهدی خان
استرآبادی، انشاء الدُّرر، مخزن الانتشاء.

میرزا محمد مهدی استرآبادی منشی الممالک نادرشاه افشار و مؤلف آثاری چون

* کارشناس ارشد کتبیه‌ها و اسناد دورهٔ اسلامی (مؤسسهٔ باستان‌شناسی دانشگاه تهران).

درۀ نادره و تاریخ جهان گشای نادری است. آثار قلمی استرآبادی از همان ابتدا سخت مورد توجه منشیان و کاتیبان و دیوانیان قرار گرفته و در کنار آثار دیگری چون مشات قائم مقام و میرزا احمد گروسی و... در قالب کتبی چون مخزن الائمه و ترسیل به کتاب درسی تبدیل شد و نسخه‌های فراوانی از آن به صورت خطی و چاپ سنگی دست به دست گشته و مورد استفاده و تقلید دیوانیان و محضرداران قرار گرفت.

مصحّح محترم در مقدمه آورده‌اند: «آنچه تاکنون از مشات وی به جای مانده یا چاپ شده، به صورتی مغلوط و نارسا و ناقص است» (ص ۵) و لابد تلاش کرده‌اند نسخه‌ای منقّح از این اثر ارائه دهند، اما با وجود چندین نسخه خطی و چاپ سنگی از این اثر و از جمله نسخه مستقلی از مشات استرآبادی به نام انشاء الدُّرر (چاپ سنگی ۱۳۲۴ ق) که می‌توانست این اثر را به تصحیحی علمی و روشنمند مبدل سازد، حتی اشاره‌ای به نسخه اساس تصحیح حاضر نشده و تنها با توجه به اشاره‌ای که در مقدمه به چاپ سنگی مخزن الائمه (دارالطباعة آقا سید مهدی، ۱۳۱۶ ق) شده است، می‌توان دریافت که ظاهرا همان نسخه (که به خوش خط بودن آن نیز اذعان شده) مبنای چاپ حاضر قرار گرفته است. تصحیح و یا کوشش حاضر تنها منحصر به رونویس و یا تایپ مستقیم از نسخه چاپ سنگی و افزودن مواردی است که بنا به اذعان مصحّح در پیش گفتار:

ویراستار توانای این کتاب، آقای سید احسان موسوی خلخالی، جملات عربی، از جمله آیات و احادیث را تفکیک و ترجمه کرده‌اند و معانی پاره‌ای از کلمات و تعبیرات دشوار متن را یافته‌اند و مواردی را که معنای درستی برای آنها نمی‌توان یافت، با نشانه پرسش مشخص کرده‌اند.

بگذریم از این که در اثر چاپ شده، هیچ آیه و حدیثی ترجمه نشده، و احادیث و جملات عربی هم از هم تفکیک نشده‌اند، اما این سؤال اساسی پیش می‌آید که نقش مصحّح محترم در این اثر، غیر از مقدمه‌ای در شش صفحه و دو صفحه تکرار مطالب مقدمه در پایان کتاب با عنوان «پایان سخن» چیست؟ مقدمه‌ای انشایی که تنها با استفاده از سه منبع نگارش یافته. اطلاعات ارائه شده در مقدمه بسیار ناقص و غیر مستدل است. برای مثال، برای تعیین سن میرزا مهدی آورده‌اند:

از کمال و انسجام و پختگی نظر مشات وی چنین برمی‌آید که میرزا در روزگار به قدرت رسیدن نادر به سال ۱۱۴۰ ق حدود ۵۰ سال داشته است(؟!)».

مصحّح محترم برای ارائه اطلاعاتی منسجم حتی زحمت رویت مدخل استرآبادی در دایرة المعارف بزرگ اسلامی را هم که سالها پیش منتشر شده، به خود نداده‌اند.

ویرایش کتاب

بدیهی است اگر هدف از انتشار متنهای متکلّف و مصنوع، آن هم از مؤلف درّه نادره، استفاده عموم پژوهندگان و دانشجویان باشد، استفاده از علائم ویرایشی و پاراگراف‌بندی متن و دقّت در فاصله میان حروف و کلمات از واجبات امر است. اما جالب آنجاست که امساك بسیاری برای استفاده از نقطه و ویرگول صورت گرفته است. برای نمونه در دو صفحه دیباچه کتاب، که هر سطر آن نیازمند چندین علامت ویرایشی است، تنها از ۴ ویرگول و یک نقطه استفاده شده است. و این لابد بدان معناست که تمام دیباچه یک جمله بیش نبوده است.

پاراگراف بندی یک متن کهن نیز، از اوّلین نشانه‌های درست فهمیدن و درست فهماندن متن است. در ۲۰۰ صفحه متن کتاب (غیر از مواردی که ایاتی در متن آمده و خود به خود باعث تفکیک متن می‌شود) تنها در ۲۲ مورد، توسيط مصحّح و یا ویراستار، پاراگرافی ایجاد شده است. یعنی تقریباً ۱۰ صفحه یک پاراگراف. اما جالبتر آن است که از این ۲۲ مورد، دست کم در ۱۲ مورد بندهای ایجاد شده به غلط انجام شده، (صفحات ۶۱، ۲۴، ۲۴، ۸۲، ۶۶، ۸۳، ۹۷، ۹۲، ۹۱، ۱۳۷، ۱۲۷، ۹۷، ۹۲، ۹۱، ۱۷۶) و به دلیل فهم نادرست متن، وسط جمله بریده شده و ادامه مطلب در ابتدای بند بعد آورده شده است. بی‌توجهی به معنای متن، باعث ایجاد خطاهای دیگر نیز شده است، از جمله تکرار شدن متن دیباچه در وسط صفحه ۲۰ کتاب و خلط با دیباچه دوّم. و یا یکی شدن و چسبیدن وقف‌نامه صحیفة سجادیه به وقف نامه قرآن (سطر ۷، ص ۹۸).

در پی هم آوردن اشعار مختلف الوزن و القافیه در این گونه نوشه‌ها بسیار عادی و معمول است، اما ظاهراً ناآشنایی دست اندرکاران محترم با قافیه و اوزان عروضی باعث شده است تا در اکثر مواردی که دو یا چند بیت شعر با وزن و قافیه متفاوت در متن ذکر شده است، همه اشعار، پشت سر هم، بدون علامت فاصل و به صورت یک شعر تایپ شود. (نک: صص ۳۵، ۳۷، ۵۰، ۵۸، ۱۳۹، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۷۷، ۱۵۷، ۱۹۶). در مواردی نیز شعرهای ذکر شده در میان جملات متن، تشخیص داده نشده‌اند. (نک: صص ۱/۴۲، ۱/۱۱۷، ۹/۱۲۱، ۵/۱۱۷، ۶/۱۷۴، ۷/۱۵۷، ۲/۱۳۰، ۹/۱۹۷).

نایه‌ها

مسئلّماً برای چنین متنی، داشتن فهرستهای چندگانه و ازگان، اصطلاحات و ترکیبات، اشعار، آیات، احادیث، جملات عربی، کتب و... از ضروریات کار تصحیح است. اما از این میانه تنها نایه‌ای مشترک از اسمی کسان و جایها آمده است که متأسفانه بسیار سرسری تهیه شده و بسیاری از اسمی اشخاص و اماکن متن را دربر نمی‌گیرد. برای مثال، نامهای: نعمان بن منذر، بابا صادق (ص ۱۳۶)، یاقوت و یوسف (ص ۱۶۳)، بلدة ساری و علی آباد (ص ۱۶۷)، میرزا محمد هادی (ص ۱۷۵)، یعقوب، یونس، ایوب (ص ۱۷۹)، قوام الدین محمد (ص ۱۸۳)، سنایی غزنوی (ص ۱۸۵)، بارفروش و فرح آباد و اشرف و آمل و ساری و مشهدسر و نور (ص ۱۹۳) و... در فهرست نیامده‌اند. بدیهی است نیاوردن فهرست اعلام، که در کار انتشار کتاب در دنیا امروز، گناهی نابخشودنی است، از آوردن فهرستهای نادرست بسی بهتر است، چرا که دست کم مراجعه کننده را از نبودن نام مورد نظر در متن کتاب مطمئن نمی‌کند.

برای کوتاه شدن این نوشته، برخی از مطالب فهرست‌وار آورده می‌شود:

۱. برای گزیده بودن مشات که بر جلد کتاب ذکر شده، هیچ توضیحی نیامده است.
۲. برای برخی موارد روشن، علامت سؤال گذاشته شده است، و برای برخی کلمات توضیح غلط ذکر شده است.

۳. اگرچه ظاهراً برای نشان دادن نام سوره و شماره آیه تلاشی از سوی ویراستار محترم صورت گرفته است، اما در موارد بسیار نیز آیات تشخیص داده نشده‌اند. (مثلاً ۵ آیه در ص ۴۸).

۴. تشدیدها در اکثر موارد نابجا گذارده شده‌اند.

چند نمونه از اغلات غیرتایپی متن: (علامتهای سؤال از مصحح و ویراستار محترم است)

۲۷/۲۰ و ۴/۱۵	گردن خوبان	کردن خوبان
۸/۱۵	رقم زند	رقم رسد
۲۱/۱۹	عنادل	عناؤل؟
۱۰/۲۱	برساخته	پرساخته؟
۱۲/۲۳	بنالت	بنالت

٧/٢٣	تحف و تحيات	تحف و تحيات
١٢/٢٤	بهادران	بهادران
١٧/٢٤	جیهه سایی	جههه سالی؟
١٦/٢٤	خبریت افتران	خبریت افتران
در همه موارد	نقاده	نقاده؟
٥/٣٢	سدۀ سنیه	سدسنه؟
٣/٤١	صدق اتمامی	صدق اتمامی
١٨/٤٤	هزیر نظیر	هزیر نظیر
٢١/٤٦	اقتضاء	اقتضار؟
١١/٥٥	خلافت نشان	خلافت نشان
١٦/٥٤	ماصدق	ما؟ صدق
٧/٦٣	تزویج بهیج	تزویج به هیچ؟
١٣/٦٣	سنینه	سنینه
٤/٦٤	گشاد	کشاد
٧/٦٧	فحاوی	فحاوی؟
١٢/٦٨	اسره حبشه	اسوه حبشه
٣/٧٠	الجلالت	اجلات
٦/٨٣	تاردين	ياردين؟
٥/٨٩	تبته	تبیه؟
٢٢/٩١	صخره صمّانتا	صخره صمّانتا؟
١٧/٩٣	به حدّی	نجدی
١٣/٩٤	از ناز بر نالی خفته	از ناز بر نالی؟ خفته
١١/٩٤	شکوفه از فرط شگفتگی	شکوفه از فرط شگفتگی
١٢/٩٥	از اوچ نواهه؟ بى نوايى	از اوچ نواهه؟ بى نوايى
١٦/٩٨	انجیل با تبجیل	انجیل ما تبخیل؟
٩/١٠١	بر و دوش	بر و دوش؟
١٨/١٠٤	ذهبيه	ذهبیه
٨/١٠٧	هدایت الامه	هدایت الاته؟

۳/۱۱۰	بلامساحت	یلامسا؟ همت
۷/۱۱۱	در وقت حصاد عملها؟	در وقت حصاد عملها؟
۸/۱۱۱	وقف صلح شرعی	وقف صلح شرعی
۸/۱۱۱	قراء مزبور	قرار مزبور
۸/۱۱۱	ریبع	ریبع
۱۳/۱۱۴	آیه دافی؟ هدایتہ	آیه دافی؟ هدایتہ
۲۴/۱۱۴	سوء نیت	سوانیت؟
۹/۱۱۵	کاپتره	کلپرہ
۲۳/۱۱۵	لغتنامه	لغتنامه
۱۳/۱۱۸	رنج و عنا	رنج و غبا؟
۱۴/۱۱۸	اغصان و افنان	اخسان و اقبان
۸/۱۳۰	باقوام و مستقیم باد	به اقوام و مستقیم باد
۲۱/۱۳۱	سوء ادب است	سور؟ ادب است
۲/۱۳۵	لوازم تبجل	لوازم تبخل؟
۲/۱۴۴	من التعتنّ والتوبیخ	من التعیت؟ والتوبیخ
۷/۱۵۰	نهایت تعزیه	نهایت تعزیه
۱/۱۵۱	مرحمت سیم؟	مرحمت سیم؟
۶/۱۵۱	صدق نیوش	صدق نیوش
۱۹/۱۵۲	گل آلوده	کل آلوده
۱۰/۱۶۱	گو مشوا	کومشو؟
۹/۱۶۶	بوس و کنار ساقی	نوش و کنار ساقی
۶/۱۶۷	خلت ختامه	خلت ختنه
۶/۱۷۱	ابهت	انهب؟
۳/۱۷۲	فخامت و نبالت	فخامت و منالت
۱۴/۱۸۴	نقیر و قطمير	نقیر و قطمير
۱۲/۱۹۴	گیس و شارب	کیس و شارب
۱۰/۱۹۷	بیرم؟ وصال وارم جمال	به بزم وصال وارم جمال
۱۲/۲۰۰	عنایات بی فایات؟	عنایات بی غایات